

РЕШЕНИЕ

№ 8353

гр. София, 23.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **12940** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. В. М. от [населено място], чрез адвокат А. М. срещу Заповед № РД-15-1634/18.10.2019 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи се, че при извършеното съкращение административният орган не е взел предвид факта, че оспорващият притежава необходимата професионална компетентност и опит, необходими за заемане на длъжността и от момента на назначаването си в процесната администрация е изпълнявал съвестно задълженията си. Инвокирани са доводи, че не е налице реално съкращаване на длъжността, защото не е преустановено извършването на специфичните за нея функционални задължения, характерни за длъжността. Посочва се, че след направеното реструктуриране на административната структура, където е работил жалбоподателя – дирекция „Растениевъдство и биологично разнообразие”, съгласно новоприетият устройствен правилник на Министерството на земеделието, храните и горите (МЗХГ), е създадена нова Дирекция „Растениевъдство”, в която са предвидени повече щатни бройки. Твърди се, че преди извършеното реструктуриране е обявен конкурс за назначаване на длъжност „главен експерт” в същата дирекция, от която малко по-късно е съкратен жалбоподателя. По тази причина, следва да се приеме, че

основанията на издаване на оспорената заповед изобщо не са били налице. Според жалбоподателя актът е издаден в противоречие с прогласените в АПК принципи на законност и съразмерност, което обуславя отмяната му.

По време на проведените по делото открити заседания, оспорващият се явява лично. Упълномощеният от него адвокат М. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни подробни писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Министъра на ЗХГ не се явява. Пълномощникът му адвокат Г. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Допълнително са представени подробни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващият е заемал длъжността „главен експерт”, в дирекция „Растениевъдство и биологично разнообразие“ в МЗХГ.

С постановление № 260 на Министерския съвет от 2019 г. е приет нов Устройствен правилник на МЗХГ.

Със заповед № 09-971 от 18.10.2019 г. на Министъра на ЗХГ е прието новото длъжностното разписание на тази администрация, като същото е в сила от 22.10.2019 г. и е прието като доказателство по делото.

Според новото длъжностно разписание дирекция „Растениевъдство и биологично производство”, включваща два отдела – „Растениевъдство и биологично производство” е била реструктурирана в Дирекция „Растениевъдство”, включваща отдел „Политики в областта на растениевъдството” и отдел „Мониторинг на пазара на зърно”.

Вземайки предвид измененията в длъжностното разписание Министърът на ЗХГ е издал оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от Р. М. на 18.10.2019 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 01.11.2019 г. /вх. № 94-2193/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Съгласно чл. 11 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, ръководителят на администрацията утвърждава длъжностно разписание по образец съгласно приложение № 1. В длъжностното разписание се определят конкретните длъжности, които ще се използват в администрацията, при спазване Класификатора на длъжностите в администрацията, разпоредбите на

наредбата и специфичните изисквания, определени с нормативен акт.

На основание на посочените норми, компетентният административен орган в лицето на Министъра на ЗХГ е утвърдил и длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на процесната администрация, в сила от 22.10.2019 г.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, белезите на понятието „длъжност в администрацията” са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Според чл. 7, ал. 2 от Наредбата, длъжността "главен експерт" е свързана с разработването на експертни анализи и оценки, с изготвянето на становища, с участието в разработването на проекти на нормативни актове, с разработването на методологии, методики и механизми, с предоставянето на методически указания по прилагането на административните актове във връзка с дейността на администрацията, с подготвянето на отговори на запитвания на физически и юридически лица, с изготвянето на експертни анализи и оценки във връзка с осъществяване правомощията на ръководителя на администрацията и подобряване на административното обслужване. Главният експерт носи пряка отговорност във връзка с прилагането на нормативните актове и предлаганите от него решения.

По отношение на заеманата от жалбоподателя длъжност е установено, че посочените изисквания са били налице - той е заемал длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Растениевъдство и биологично производство”.

Както беше посочено по-горе, с влизането в сила на новото длъжностно разписание дирекция „Растениевъдство и биологично производство” е била реструктурирана в дирекция „Растениевъдство”, включваща отдел „Политики в областта на растениевъдството” и отдел „Мониторинг на пазара на зърно”. Бившият отдел „Биологично производство” е реструктуриран в отделна, самостоятелна дирекция.

В процесната реструктурирана дирекция не е премахната длъжността „главен експерт”. По време на проведените по делото открити заседания на 04.12.2019 г. и 18.12.2019 г., пълномощникът на ответника изрично заяви, че няма промяна в длъжностните характеристики за длъжността „главен експерт”, в дирекция „Растениевъдство” в сравнение с тези за същата длъжност в дирекция „Растениевъдство и биологично производство”, т.е. няма изменение на функционалните задължения за лицата, заемащи тази длъжност, както в старата, така и в новата структура.

Видно от длъжностното разписание на МЗХГ, в сила от 19.09.2019 г. в отдел „Растениевъдство” на Дирекция „Растениевъдство и биологично производство” е имало предвидени четири щатни бройки за длъжността „главен експерт”, две от които

с образователна степен „магистър” и две – с „бакалавър”. Една от бройките с образователна степен „магистър” е била заемана от Р. М., а другата от Е. К.. Едната от бройките с образователна степен „бакалавър” е била заета от Р. С., а другата е била незаета.

Видно от новоутвърденото длъжностно разписание в сила от 22.10.2019 г. в отдел „Политики в областта на растениевъдството”, в дирекция „Растениевъдство” са предвидени три щатни бройки за длъжността „главен експерт”, две от които с образователна степен „магистър” и една – с „бакалавър”. Една от бройките с образователна степен „магистър” отново е заета от Е. К., а другата И. Д., който до момента не е бил служител в този отдел. Бройката с образователна степен „бакалавър” е заета отново от Р. С..

Анализът на изложените факти насочва несъмнено към извода, че в случая в отдел „Политики в областта на растениевъдството”, в Дирекция „Растениевъдство” е налице единствено съкращение на една бройка за длъжността „Главен експерт” с образователна степен „бакалавър”, която не е била заета, видно от поименното длъжностно разписание от 19.09.2019 г.

Настоящият съдебен състав не намира за логично, в случай, че наистина е извършено съкращение на заеманата от жалбоподателя длъжност, в поименното длъжностно разписание в сила от 22.10.2019 г. щатните бройки за длъжността „главен експерт” в процесната структура да са запазени напълно (без незаетата бройка), като дори на заеманата от жалбоподателя длъжност е назначено съвсем друго лице. Няма как да се приеме довода за реално извършено съкращение, при положение, че щатните бройки, предвидени за заемане на длъжност „главен експерт” са запазени и не е налице изменение на функционалните задължения за тази длъжност.

В случая е без значение, че общото количество на щатните бройки в дирекция „Растениевъдство”, включващ и тези в новия отдел „Мониторинг на пазара на зърно” са по-малко отколкото в бившата дирекция „Растениевъдство и биологично производство”, включваща и отдел „Биологично производство“. Функционалните задължения на служителите в двата отдела, заемащи длъжността „главен експерт” очевидно са различни от тези за същата длъжност в отделите „Растениевъдство“ и „Политики в областта на растениевъдството”, които съвпадат.

Не може да бъде извършвано цялостно сравнение между щатните бройки за длъжността „главен експерт” в Дирекция „Растениевъдство и биологично производство” и в Дирекция „Растениевъдство”, защото единият от отделите в старата дирекция – „Биологично производство” е бил реструктуриран в самостоятелна Дирекция, според новото длъжностно разписание. Т.е. лицата, които са заемали длъжността „главен експерт”, както в отдел „Биологично производство”, така и в новата Дирекция „Биологично производство”, имат съвсем различни функционални задължения, в сравнение с тези на лицата в стария отдел „Растениевъдство” и новия отдел „Политики в областта на растениевъдството”.

От направените разсъждения следва единствено възможният извод - оспорената заповед е издадена при незаконосъобразно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена, без да е необходимо да се обсъждат останалите наведени от жалбоподателя доводи, касаещи провеждането на конкурс и назначаването на нови служители след това.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят

разноски.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 2 и чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. В. М. от [населено място], чрез адвокат А. М. Заповед № РД-15-1634/18.10.2019 г. на Министъра на земеделието, храните и горите, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

ОСЪЖДА Министерството на земеделието, храните и горите да заплати на Патентното Ведомство да заплати на Р. В. М. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 12940 по описа за 2019 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.